

Γιαμαμότο Ταρό (1925)

Φάροι

Οι φάροι μοιάζουν με τούς ποιητές
πού κοιτάνε μόνο επικίνδυνα πράγματα
—μια καταγίδα στη μέση του ανέμου
ή μια παλιόροια που πλησιάζει

Οι ποιητές μοιάζουν με τούς φάρους
ζώντας την άγώνα
χτίζουν τη μοναξιά τους

Έπειδή τὸ φῶς τους
τὸ κλέβει πάντα ἢ ἀπόσταση
τὸ ἐσωτερικὸ τους
εἶναι πὸ βαθὺ ἀπὸ κάθε σκοτάδι

Τραγούδι τοῦ δρόμου

Τὰ δυὸ παιδιὰ
πού κρεμιῶνται στὰ χέρια μου
κοιτάνε πάνω καὶ λένε «Μπαμπά»

Κοιτῶ πάνω
κι ἐγὼ θὰ 'θελα νὰ πῶ τ' ὄνομα κάποιου
μὰ δὲν εἶναι κανεὶς ἐκεῖ

Στὸν οὐρανὸ μου, σὲ λαμπρὸ κενό,
εἶναι μόνο ἀνεμόσφυρα σύννεφα
πού ἔχουν γίνει πουλιὰ

Δὲν εἶναι ὑπέροχο;

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ κενό
ἡ Μὰμὰ κάηκε κάποτε σὰ φλόγα κεριοῦ
τρέμοντας
καὶ μὲ περῖμενε

Κάποια μέρα κι ἐσεῖς θὰ 'χέτε κενὸ οὐρανὸ

Ὅταν θὰ γίνῃ αὐτὸ
θὰ στέκεστε μοναχοὶ σας
καὶ θὰ περπατᾶτε μὲ σίγουρα πόδια

Θὰ ἔχετε νὰ ψάξετε γιὰ τὴ δική σας φλόγα
κεριοῦ

Ἔι! Μὴ σφίγγεστε ἔτσι!

Κοιτάξετε πάνω πάλι.
Τώρα τὸ πρόσωπο τοῦ Μπαμπὰ πάει.

Μὴν ἐγκαταλείπετε
Αὐτὸ πὸ βλέπετε πὸ κλέει ἐκεῖ
εἶναι μονάχα ἓνα σύννεφο πὸ πεθαίνει.

Τακάνο Κίκουο (1927)

Ὀντας

Ἡ ζωὴ τώρα
ἀπλῶς,
προμένει μάταια κατῶ
πού ποτὲ δὲ θὰ 'ρθεῖ
κατῶ

πού δὲν γίνετα νὰ προμένεται ἀρετὰ

ἡ ἀράχνη τοῦ νεροῦ
καὶ ὁ στρόβιλος τῆς

ἡ κομηλοπάρδαλη πού τεντώνει τὸ λαιμὸ τῆς

τὸ τριαντάφυλλο μὲ τ' ἀγκάθια του

οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰ λόγια

τὸ ἡλιεστράκι μὲ τὸ πρόσωπό του
ὅλα μόνο
προμένουν ἀνήσυχα

ἔ;

—συνεχίζεται
μετάφρ. ἀπ' τ' ἀγγλικὰ
Σωκρ. Λ. Σκαρτσῆς

ΜΠΑΣΟ

Θάμνος τριφυλλιοῦ

Ἄσκη σταγόνα
δροσιᾶς δὲν τὴν ἀφήνει
νὰ πέσει οὐτ' αὐτὴν
ὁ ἄπαιτος κυριατισμὸς
στοῦ τριφυλλιοῦ τὸ θάμνο.

μουσώνας

Νὰ ὁ μουσώνας!
πάνω του φύλλα κολλᾶν
ἄγνωστου δέντρου.

τὸ τραγούδι τοῦ κούκου

Τοῦ κούκου φωνὴ
ἀπλώνεται ὀλόγυρα
πάνω στὰ νεφά.

δουνίσιοι δαμασκηνανθοὶ

Μὲς στὸ ἄρωμα ἀνθῶν
ξάφνου προβάλλει ὁ ἥλιος—
στὸ μονοπάτι.

μετάφρ. Γιώργος Κεχαγιόγλου